



PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

IZNĀK TRISREIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventas ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105

Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 57 (1946)

Trešdien, 1957. g. 15. maijā

13. gads

Labklājības tālākam uzplaukumam

Lai nodrošinātu tautsaimniecības strauju attīstību, padomju valdība katru gadu lielus līdzekļus iegulda rajona kapitalajā celtniecībā, kā arī sociālā kultūralo pasākumu attīstībā.

1957. gadā paredzēts izdot sociālā kultūrali pasākumiem 73 procenti no visa rajona budžeta, lielas sumas tautas izglītībai un veselības aizsardzībai.

Rajona budžeta summas paredzēts izlietot slimnīcas kapitalajam remontam, pilsētas ielu un trotuāru asfaltēšanai, dzīvokļu kapitāliem remontiem un Alsungas strādnieku ciemata labiekārtošanai.

Bez tam 1957. gadā paredzēts paplašināt Kuldīgas pilsētas bērnudārzu, atvērt jaunu bibliotēku Kraumaņu ciemā, feldšeru punktu Basu ciemā, papildināt ārstu skaitu rajonā, kapitāli izremontēt Kuldīgas polikliniku, Alsungas slimnīcu pārcelt uz ciematu kapitāli izremontētās telpās, papildināt vietu skaitu invalidu namos, pārcelt šim nolūkam Kuldīgas pilsētas invalidu namu uz labākām telpām lauku apvidū. 1957. gadā uzsākta rajona slimnīcas ēku rekonstrukcija. Jānobeidz modernā kino būve. Šajā gadā uzcels arī ugunsdzēsēju depo. Skolu remontiem un iekārtai izdos 550 tūkstoš rubļu.

Visi šie grandiozie pasākumi prasa daudz līdzekļu. Budžetā vislielākās sumas ienāk no socialistiskajiem uzņēmumiem un saimnieciskajām organizācijām.

Liela nozīme ir arī līdzekļiem, ko iedzīvotāji aizdod valstij aizņēmuma veidā. Mūsu aizņēmumi tautā plaši pazīstami un rod vislielāko atsaucību. Padomju darbaļaudis aizņēmuma izlaides laikā parakstās uz aizņēmumu apzinādamies, ka mūsu zemē veicami kopīgiem spēkiem un līdzekļiem lieli celtniecības uzdevumi.

Pirmo reizi mūsu valsts izlaida iekšējo aizņēmumu tad, kad vajadzēja atjaunot pilsoņu karā un ārzemju intervencijas rezultātā izpostīto tautsaimniecību. Pirmais valsts aizņēmums tika izlaists 1922. gadā.

Trijās pirmskara piecga-
dēs ar katru piecga-
di uz

aizņēmumu parakstītās summas palielinājās. Šiem līdzekļiem bija svarīga nozīme lielajā vēsturiskajā cīņā par mūsu atpatikušās agrārās zemes pārvēršanu industriālā socialistiskā valstī.

Valsts aizņēmumiem bija arī liela nozīme Lielā Tēvijas kara gados, kad mūsu Dzimtene sasprindzināja visus spēkus, lai sagrautu ienaidnieku. Kara laikā padomju tauta aizdeva valstij vairāk nekā 76 miljardus rubļu.

Lai vēl ātrāk pieaugtu mūsu valsts varenība, lai vēl vairāk līdzekļu varētu atvēlēt kultūras celtniecībai, tautas sociālo sadzīves vajadzību apmierināšanai un dzīvojamu māju celtniecībai, nepieciešams izbeigt jaunu aizņēmumu izlaides, atteikties no laimestu izlozēm un atlikt agrāk izlaisto obligāciju dzēšanu. To prasa komunisma celtniecības intereses, to prasa visu mūsu zemes darbaļaužu kopējās intereses. Tajā pašā laikā 1957. gada budžetā paredzēti zināmi ienākumi no aizņēmumiem, bet laimestu izložu pārtraukšana un agrāk izlaisto obligāciju dzēšanas atlikšana šos ienākumus nesedz. Partija un valdība atzina par nepieciešamu izlaist šogad jaunu aizņēmumu pēdējo, taču par ievērojami mazāku sumu nekā iepriekšējos gados.

Jaunais aizņēmums ir īstermiņa, to izlaiž uz 5 gadiem. Tā suma 12 miljardi rubļu — ir gandrīz trīs reizes mazāka par 1956. gadā izlaisto aizņēmumu. Visa parakstītā un iemaksātā summa tiek ieskaitīta rajona budžetā. Sākot ar 1958. gadu, sāksies šī aizņēmuma laimestu izlozes, bet ar 1959. gadu līdz 1962. gadam notiks ikkatru gadu dzēšanas tīrāžas.

Padomju aizņēmumi pilnīgi atbilst tautas interesēm. Līdzekļi, ko darbaļaudis aizdod valstij, palīdz ātrāk realizēt partijas un valdības izvirzītos uzdevumus, lai ātrāk attīstītu mūsu zemes ekonomiku un kultūru, kāpinātu padomju tautas materiālo labklājību.

Katra strādnieka, zemnieka un padomju inteligenta patriotisks pienākums ir parakstīties uz jauno valsts aizņēmumu.

Rajona darbaļaudis parakstās valsts aizņēmumam

Par lielām sumām

Katru gadu Kuldīgas MRS kolektīvs saņem jaunu, modernu tehniku, kas ievērojami atvieglo darbu, dod iespēju paaugstināt izpelni. Tādēļ arī MRS kolektīvs ar lielu atsaucību uzņēma lēmumu par jauno valsts aizņēmumu, jo zina, ka šie līdzekļi tiks izlietoti darbaļaužu labā. Sevīši dedzīgi aizņēmumam atsaucās MRS mehanizatori. Tā traktorists Fricis Osis parak-

stījās turpat mēneša izpelņas apmērā — par 1000 rubļiem. Par 850 rubļiem parakstījās celtnes vadītājs Ernests Stepānovs, bet par 800 rubļiem — šoferis Juris Rūdolfs. Par lielākām sumām parakstījās arī šoferis Harijs Lancmanis un daudzi citi.

Vienā stundā MRS mehanizatori parakstījās jaunajam valsts aizņēmumam par 25 tūkstoš rubļiem. F. Čerpiņš

Pirmajās minūtēs

Liela pacilātībā jaunajam valsts aizņēmumam parakstījās rajona rūpniecības kombināta ļaudis. Tūlīt pirmajās minūtēs pēc lēmuma pārraidīšanas pa radio sāka parakstīties Rūpniecības kombināta kokapstrādes ceha darbināji. Veltheima un Mazā vadīto galdnieku brigāžu ļaudis. Brigadieris b. Veltheims parak-

stījās par 640 rubļiem, galdnieks b. Pakalītis — par 600 rubļiem. Par lielākām sumām parakstījās arī brigadieris b. Mazais, galdnieks b. Beņislavskis un citi šā ceha ļaudis.

Pirmajās minūtēs kokapstrādes ceha kolektīvs bija parakstījies par 10 tūkstoš rubļiem.

V. Kļava

Parakstās kolchoznieki

Kolchoza „Imanta” ļaudis vieni no pirmajiem rajonā sāka parakstīties uz jauno valsts aizņēmumu. Pirms parakstīšanās kolchoza aktivisti izskaidroja kolchozniekiem jaunā valsts aizņēmuma lielo tautsaimniecisko nozīmi.

Tad sekoja parakstīšanās.

Par 600 rubļiem parakstījās kolchoza priekšsēdētājs — trīsdzmitūkstošnieks Arnolds Zandmans. Kolchoza ilggadīgais rēķinvedis b. Lūsiņš parakstījās par 400 rubļiem, labākā slaucēja Olga Frijāre — par 300 rubļiem. Viņas piemēram sekoja labākās cūkopes bb. Mepe un Simsone.

Dedzīgi jauno valsts aizņēmumu atbalstīja arī pārējie kolchoznieki. Par 250 rubļiem parakstījās laukopis b. Cauna, brigadieris bb. Reķiņš un Cauna. Pirmajā dienā jaunais valsts aizņēmums bija izvietots par 13.500 rubļiem.

A. Cers

RAJONA KOLCHOZOS

Gatavojas kukuruzas sējai

Lauksaimniecības arteli „Uzvara” pēdējos gados labs papildinājums lopbarībai ziemas periodā bijusi kukuruzas skābarība. Arī šogad kolchoza kukuruzu audzēs 10 ha platībā. Kukuruzai izraudzīta laba augsne, kur pērn bijušas rušināmās kultūras un kas tīrāka no nezālēm.

Kukuruzai paredzētā aug-

sne mēsloja ar kūsmēsliem, dodot pa 25 t uz hektaru. Daļai augsnes dos arī mineralmēslus 3,5 cmt uz hektaru.

2 hektarus kukuruzas apņēmušies apkopt kolchoza komjaunieši.

Kolchozs jau pārvēdis vajadzīgo kukuruzas sēklu un visā drīzumā to izkuls.

A. Sūna

Audzēs lopbarības saknes

Kolchoza „Komunars” lopkopes apņēmušās šogad vidēji no katras govys izslaukt 2000 l piena, bet vairākas lopkopes, kā Marija Zariņa, Anna Čēbere un citas uzņēmušās vēl augstākas saistības.

Lai kāpinātu lopkopības produktivitāti, lopkopji šovasar apkops piefermas laukus apmēram 15 ha platībā. Slau-

cēja Anna Grīniņa apņēmušies apkopt 0,8 ha, Ārija Baumanes, Marija Zariņa — 0,6 hektarus.

Piefermas laukos augsne labi sastrādāta, tā saņēmusi kūsmēslus, mineralmēslus. II brigades laukopji labā augsnē iesējuši lopbarības bites dēstiem.

V. Zile

Beidz kartupeļu stādīšanu

Pilnā sparā kartupeļu stādīšana šajās dienās noris lauksaimniecības arteli „Sarkanā zvaigzne”. Diendienā šajā darbā strādā ap 60 cilvēku, tādēļ arī darbs sokas. Ar kartupeļiem apstādīts vairāk nekā 50 hektaru. Tā kā katru dienu apstāda 8—10 hektarus, šajās dienās darbu pabeigs visā platībā, jo vēl jāstāda tikai ap 20 hektaru. Ot-rā brigade, ko vada b. Tilks, kartupeļus jau apstādījusi visā platībā.

Lai iegūtu augstu kartupeļu ražu, zeme labi samēsloja. Lielākai platībai dots pa 20 t kūsmēsli uz hektara, bet visa platība saņem mineralmēslus pa 4 cmt uz hektaru.

Kartupeļu stādīšanu šajās dienās pabeigusi arī lauksaimniecības arteļa „Padomju Latvija” b. Vinholda vadītā brigade.

F. Meldriņš

PARTIJAS DZĪVE

Partijas komitejas zonālā instruktoru grupa

Lieli un atbildīgi uzdevumi kolchozos veicami partijas komitejas zonālā instruktoru grupai. Tāpēc zonālās grupas instruktoriem pašiem jābūt labi sagatavotiem, ar vispusīgām zināšanām, partejiski principiāliem.

Partijas komitejas instruktoru grupā Kuldīgas MTS zonā ir 7 instruktori un 3 atbrīvotie partijas pirmorganizācijas sekretāri. Nevienam no viņiem nav speciālas lauksaimniecības izglītības. Tāpēc, lai spētu pareizi atrisināt lauksaimniecības jautājumus, pagājušajā gadā noorganizējām agrozootehnikas minimuma mācības, tāpat instruktori apguva elementārās tehnikas jautājumus.

Zonas instruktori mācās ne tikai lauksaimniecības pamatus, bet apgūst arī vispārējo izglītību. Tā pērn instruktors b. Mileiko pabeidza Strādnieku jaunatnes vidusskolu. Pašreiz tur mācās instruktors b. Vēbers un citi.

Kā tad strādā instruktoru grupa un atsevišķi instruktori?

Partijas komitejas instruktoru grupa veikusi kolchozos daudz labu pasākumu. Uzlabojusies uzskatāmā agitācija, kurai neapšaubāma nozīme pirmrindnieku darba pieredzes popularizēšanā, socialistiskās sacensības rezultātu atspoguļošanā. Pašreiz norit spraiga cīņa, lai katrs kolchozs izpildītu socialistiskās sacensības saistības cūkgaļas un piena ražošanas paaugstināšanā, pa-

kaišu kūdras sagatavošanā, piefermas laucīņu apkopšanā.

Par visu šo jautājumu atrisināšanu veiksmīgi cīnās zonālās grupas instruktori. Instruktors Ādams Mileiko strādā trijos kolchozos: „Traktoristā”, Raiņa vārdā nosauktajā un „Komunārā”. Šajos kolchozos ir labi izveidota uzskatāmā agitācija, regulāri iznāk sienas avīze. Uzskatāmā agitācija labi parāda, par ko cīnās kolchoznieki sestajā piecgadē un šīnī gadā. Biedrs Mileiko sistematiski veic izskaidrošanas darbu ar kolchozniekiem, lasa referātus, lekcijas, sevišķi uzmanību veltot pārrunām par starptautisko stāvokli, grafidoziem panākumiem mūsu valsts dažādās saimniecības nozarēs. Un darba rezultāti neizpaliek. Labākie kolchoznieki stājas partijas biedru rindās, nostiprinājas darba disciplina. Kolchozi vieni no pirmajiem rajonā apseja graudaugus un cukurbietes.

Raksturīgs laba darba piemērs ir instruktore Hilda Skalbe kolchozos „Spars” un „Komunisma ceļš”. Vislabāk viņas darbu raksturo kolchoza „Komunisma ceļš” priekšsēdētāja b. Štūla vārdi kolchoza gada pārskata sapulcē: —Vairākos kolchoza pastāvēšanas gados neesam paveikuši tik daudz, cik tagad dažos mēnešos, saņemot palīdzību no zonālās grupas instruktores b. Skalbes.

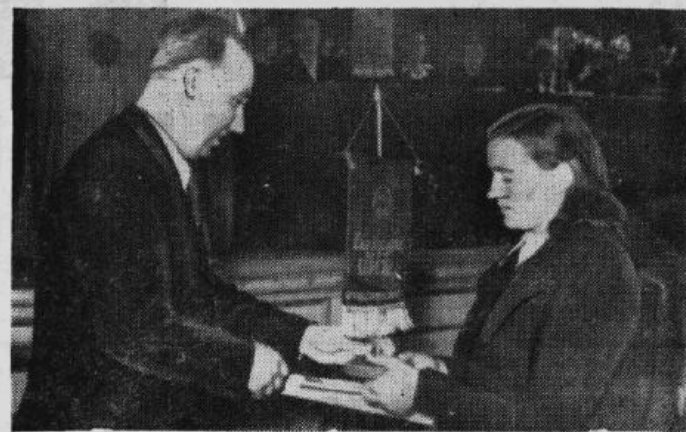
Kolchozā ir vispusīga un glīta uzskatāmā agitācija. Šeit arī noorganizēja partijas pirmorganizācijas sekretaru semināru, tā dalībnieki guva daudz laba turpmākajam darbam.

Īsā laikā kolchoznieku cieņu un uzticību iemantojusi jaunā partijas darbiniece atbrīvotā partijas pirmorganizācijas sekretare kolchozā „Jaunā gvarde” Roze Doniņa. Kolchoznieku cieņu b. Doniņa iemantojusi ar pašizliedzīgu darbu, atsaucību kolchoznieku vajadzībām. Panākot iedarbīgas uzskatāmās agitācijas iekārtošanu, viņa daudz palīdzējusi kolchoza valdei darba disciplīnas nostiprināšanā. Kopš b. Doniņa ir partijas pirmorganizācijas sekretare, kolchozā novērsti daudzi arteļa Statutu neievērošanas gadījumi. Redzot, ka b. Doniņa visus jautājumus risina principiāli, kolchoznieki savās „bēdās” vispirms griežas pie viņas.

Tie nav vienīgie laba darba piemēri. Nevar neatzīmēt arī instruktoru bb. Jēkobsona, Vārpiņa, pirmorganizācijas sekretara b. Vilerta un citu enerģisko darbu.

Taču nedrīkstam aizmirst arī trūkumus, kādi ir partijas instruktoru grupas darbā. Kā viens no tiem jāatzīmē instruktoru darba vienpusība — pievērst visu uzmanību tikai saimnieciskiem jautājumiem. Vairāk jāpievēršams politiskajam masu darbam, izskaidrošanas darbam ar kolchozniekiem, sevišķi uzmanību veltot pirmrindnieku kolchoznieku pieredzes apkopošanai un popularizēšanai. Maz uzmanības līdz šim veltīts darbam ar partijas pirmorganizācijām, visu pasākumu realizēšanai ar pirmorganizāciju palīdzību.

S. Jelizarovs,
partijas rajona komitejas sekretars
Kuldīgas MTS zonā



Nesen Kuldīgā notika rajona lopkopju sanāksme. Daudzi tās dalībnieki — rajona labākie lopkopji saņēma ceļojošos sarkanos karodziņus un balvas.

Attēls: LKP rajona komitejas sekretars b. Blāms pasniedz kolchoza „Abava” aītkopei Elvirai Pašlaik ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona aītkopei”.

Zivkopības attīstība kolchozā „Uzvara”

Kolchoza „Uzvara” diķsaimniecībā pašreiz rit spraigs darbs. Sagatavojot nārsta diķus, tiek iztīrīti grāvji, izvāktas sūnas un nedzēstiem kalķiem izkalķoti. Katrs diķa kvm saņem 50 gramus kalķa. Diķu grāvjos šo normu paaugstinājam līdz 100 gramiem uz katru tekošo metru. 8. aprīlī pabeidzām jauna nārsta diķa izbūvi 940 kvm kopplatībā.

Jaunais nārsta diķis tika iekārtots starp rezerves diķi un audzējamo. Šāds nārsta diķa iekārtojums atļaus no nārsta nākušos mazulus bez transportēšanas pārvietot mazulu audzējamā diķī.

Mazulu audzējamie diķi arī šogad tika labi sagatavoti. Sausākās vietas divas reizes sadiskoja, noecēja un uzsēja superfosfātu pa 300 kg uz ha. No zemākām vietām izvāca sūnas. Diķi tika pilnīgi izgrāvoti, esošie grāvji iztīrīti. Minētos diķus arī izkalķoja, dodot 400 kg kalķa uz 1 ha. Apkārt diķa seklajā zonā izvedām kūtmēsļu un salikām pa 100 kg lielās kaudzītēs.

Šogad mēs iegādājāmies vaislas sazanus. Tos krustosim ar karpām un iegūsim ziemošanai daudz izturīgākus mazulus. Karpu un sazanu krustošana ir paredzēta jaunizbūvētā nārsta diķī. Iegādātās vaislas zivis, kā arī esošās tiek mikroskopiski pārbaudītas un dezinficētas 5 proc. vārmā sāls šķīdumā. Pirms laišanas uz nārstu vaislas zi-

vis tiek barotas, izēdinot kviešus un kombikormu, rēķinot 3 proc. šīs barības dienā no vaislas zivju svara.

1956./57. gada ziemošana lauksaimniecības artelī „Uzvara” noslēdzās ar apmierinošiem rezultātiem, iznāca apseklot apmēram 20 ha diķu un palika mazuļi pārdošanai citiem kolchoziem.

Daudz darba ir piezpludinātiem un apsēklotiem diķiem. Tiek paaugstināti diķu dambji, lai pēc iespējas vairāk uzkrātu ūdeni.

Nākošajās dienās tiks pēdējo reizi pārbaudīts nārsta diķu stāvoklis, lai tad, kad rezerves diķa ūdens temperatūra būs sasniegusi 18°C un iestāties saulains laiks, varētu izlaist uz nārstu. Ātrāks nārsts pagarina mazuļu augšanas periodu.

Neraugoties uz tekošiem sezonas darbiem, katru dienu strādā pie jaunu diķu izbūves, tiek sagatavoti materiāli menīku būvei, kā arī veikti priekšdarbi diķos, izcērtot krūmus.

Visi diķu izbūves sagatavošanas darbi tiek veikti ar aprēķinu, lai vasaras otrajā pusē varētu lūgt Kabiles MTS skreperi uzbērt dambjus.

Šogad ir paredzēts izbūvēt vienu ganību, vienu audzējamo un divus ziemas diķus, kā arī uzsākt nosusināt Segliņa ezera meliorāciju, kura platība ir 29,5 ha.

A. Jercens,
kolchoza „Uzvara” zivkopis

Savlaicīgi un labi apstādīt kartupeļus

Augstu kartupeļu ražu iegūšanai ļoti liela nozīme ir sēklas materiāla bioloģiskai kvalitātei. Svarīgs ir arī sēklas kartupeļu lielums, jo lielākie kartupeļi ātrāk sadīgst, attīstās spēcīgāki augi, kuri arī agrāk sāc veidot jaunus bumbuļus. Augšanas sākumā jaunie augi attīstās galvenokārt no sēklas kartupeļos esošajām barības vielām, un to lielākos bumbuļos ir vairāk. Bez tam ražas lielums atkarīgs arī no stublāju skaita kartupeļu cerā, un no lielākiem bumbuļiem izveidojas kuplāki ceri ar lielāku stublāju skaitu.

No teiktā var secināt, ka, paredzot kartupeļu novākšanu agrākos termiņos, stādīšanai jāizvēlas pietiekami lieluma, vislabāk 80—100 g smagi, bumbuļi. Ja sēklai nepieciešams izlietot dažāda lieluma bumbuļus, tad tie katrā ziņā jāšķiro vismaz divās frakcijās, piemēram:

- 1) 50—80 g smagi bumbuļi audzēšanai sēklai un kuras iespējams stādīt ar mašīnu;
- 2) 80—100 g smagi un smagāki bumbuļi, kuri stādāmi ar rokām sevišķi agras ražas iegūšanai.

Lai iegūtu augstas kartupeļu ražas, tad jāizveido dziļa, irdena un auglīga augsnes kārtā. To var izdarīt, augsni apstrādājot un mēslojot. Augsnes sagatavošana kartupeļu audzēšanai jāsāk jau iepriekšējā rudenī, tūlīt pēc priekšauga novākšanas. Pēc graudaugu kultūru novākšanas nekavējoties jāizdara augsnes lobīšana un, pārādoties nezāļu digstiem, augsne dziļi jāauzār. Aršana jāizdara visā augsnes aramkārtas dziļumā un agrīno kartupeļu audzēšanai tai jābūt ne seklākaļ par 20—22 cm.

Ja kartupeļu priekšaugu nav saņēmis bagātu kūtmēsļu vai citu organisko mēslošanas līdzekļu devu, tad tie jāiestrādā augsnē jau rudenī. Šīnī gadījumā aršanu rudenī izdara 16—18 cm dziļumā, vienlaikus leaot arī kūtmēsļus.

Pavasari, tiklīdz augsnes virskārta apzuvusi, to nojūc vai noecē. Tā kā kartupeļi labi augstīkal irdenās augsnēs, tad pavasari tās jāpārār.

Ja iepriekšējā rudenī nav doti organiskie mēslošanas līdzekļi, tad tos labi sadalījušos kūtmēsļu vai kompostu veidā iestrādā, augsni pavasari pārārot.

Viens no svarīgākajiem nosacījumiem augstas kartupeļu ražas iegūšanai ir mēslošana. Augstas kartupeļu ražas varam iegūt tikai labi mēslotos laukos, un pie tam ir svarīgi, lai arī kartupeļu priekšaugi būtu saņēmuši mēslojumu pietiekamā daudzumā. No minētā redzams, ka kartupeļu ražu kāpināšana ir cieši saistīta ar vispārēju lauksaimniecības kultūras līmeņa celšanu.

Runājot par kartupeļu ražu kāpināšanu, jāievēro tāds svarīgs augsnes auglības celšanas faktors kā daudzgadīgo zāļu audzēšana lauka augu sekā. Valsts Priekšu selekcijas un izmēģinājumu stacijā, kartupeļus audzējo pēc rudziem, kas sēti viengadīgā ābolīņa pirmarumā, iegūtas par 14 proc. augstākas kartupeļu ražas, nekā tos audzējo pēc melnajā papuvē sētajiem rudziem.

Tā kā kartupeļi ir ļoti atsaucīgi uz mēslojumu, tad neatkarīgi no to izvietojuma augu sekā, tiem katrreiz jādod arī tiešais mēslojums. Augstas kartupeļu ražas no-

drošina tikai kopīga organisko un minerālmēsļu lietošana.

Kartupeļiem, it sevišķi agro kartupeļiem, tos audzējot novākšanai agros termiņos, nepieciešamas arī samērā bagātas minerālmēsļu devas. Mūsu apstākļos kartupeļu mēslošanai nepieciešamas, vadoties arī no dotā organisko mēslošanas līdzekļu daudzuma, vismaz šādas minerālmēsļu devas, rēķinot uz 1 hektaru: 1,5—2 cmt amonija salpētra vai tā vietā 2—2,5 cmt amonija sulfāta, 2—3 cmt superfosfāta un 1,5—2 cmt kalija sāļa. Ar minēto mēslošanas līdzekļu daudzumu uz 1 ha iedodam 40—60 kg slāpekļa, 40—60 kg fosforā un 60—80 kg kalija. Kalija mēslošanas līdzekļus daļēji var atvietot ar koka pelniem, kas satur līdz 14 proc. kalija oksīda un nesatur augiem kaitīgo chloru.

Kartupeļi agras ražas iegūšanai jāstāda iespējami agri. Katra stādīšanas laikā nokavēta diena var ievērojami samazināt, it sevišķi agro kartupeļu ražas. Agrīnos kartupeļus tomēr nedrīkst stādīt pārāk agri, iekams augsne vēl nav pietiekami iesūsiusi un apzuvusi. Pārāk agri stādītie kartupeļi, it sevišķi smagās augsnēs, nereti uzdīgst vēlāk, nekā savlaicīgi iesūsiušā augsne stādītie. Pārāk agri stādītie kartupeļi vairāk slimo ar rizotomiju un melnkāju.

Praksē, izvēloties agrīno kartupeļu stādīšanas laiku, tomēr vairāk jāvadās nevis no augsnes temperatūras, bet no augsnes salstīguma un mitruma. Ja augsne kļūvusi pietiekami irdena un apstrādājot drūp, tad var sākt agrīno kartupeļu stādīšanu. Parasti tas ir tajā laikā, kad augsne ir arī kar-

tupeļu digšanai nepieciešamā temperatūra.

Ilggadīgos pētījumos par labāko kartupeļu stādīšanas dziļumu izrādījies — smagās augsnēs 5—6 cm, vidējās 7—8 cm, bet tikai ļoti vieglās un sausās smiltis augsnes var stādīt līdz 10 cm dziļi. Agrīnos kartupeļus tā kā parasti stāda samērā agri pavasari, kad augsne mitruma vēl ir pietiekamā daudzumā, tad visās augsnēs tos labāk stādīt seklāk nekā dziļi.

Par labāko kartupeļu stādīšanas veidu ir izrādījušies stādīšana kvadratlīdzdā ar 60 cm rindu atstatumu, kurai ir arī noteiktas priekšrocības. Lauka platība, kas paliek rušīnāšanā un vagošanā neapstrādāta, kur var netraucēti

attīstīties nezāles, ir stipri samazināta.

Mechanizētai kartupeļu stādīšanai kvadratlīdzdās MTS rīcībā ir SKG-4 stādāmās mašīnas, kas tiek pārkārtotas uz 60 cm rindu attālumu. Bet šogad PSRS lauksaimniecības mašīnbūves rūpnīcas sāks seriļveidīgi ražot jaunu kartupeļu stādāmās mašīnas SKG-4 modeli, kur līdzšinējo minerālmēsļu seļaparatu vietā būs aparāti kompostu un minerālmēsļu maisījumu izseļšanai vagās kopā ar bumbuļiem. Šai mašīnai rindu attālumi būs regulējami, un tā pīloīgi atrīslnās kartupeļu mēslošanas mechanizāciju.

R. Dravnieks,
Kabiles MTS galvenais agronoms

VIENA KOLCHOZA PAŠDARBNIEKI



Lūk, pirmajā attēlā redzam Jakoviču un Lācenbergu. Neapšaubāmi, šeit notiek pēdējais sagatavošanās darbs — grimēšana. Vēl brīdis, paveras aizkars un... viena kļuvusi Zina, otra — Raja. Kā viena tā otra savā lomā labi iejutusies. Rajas (Lācenbergas) tēlojums neapšaubāms, sevišķi tajā brīdī, kad viņa sastopas ar Maņu (Kalniņa) kā sievietes ar vienādu likteni. Vēlāk, kad viņas kādreizējais ligavainis Pribeļevs (Lācenbergs) iemilēties Maņā, Raja, baidīdamās par draudzeni, pastāsta īstenību.

Lieliski savās lomās iejuties Karaulovu pāris (Petroviča un Miķelsons). Viņiem, kā Maņas vecākiem, nākas „izciest” daudzus sāpīgus brīžus. Otrās attēls rāda, kad vecāki samierinājušies ar meitas „nelaimi” un Olga Pavlovna parāda Maņai pašas gatavoto cepurīti nākamajam pilsonim.

Savdabīgu kaukazieša Juzupa tēlu atveido Pilēģis. Viņā slēpjas īsts kaukazieša lepnums. Tas it sevišķi izpaužas brīdī, kad viņš, sniedzot kindzālu Kostjam (Dabiņš) pamāca kā atriebties. Tāpat arī pārādot Kostjam savu iecerēto šosejas projektu. Kad Kostja par to šaubas, Juzups lepnī saka:

„...Savā dzimtenē es esmu gājis pāri bezdibējiem, Kazbekā esmu kāpis! Esmu redzējis ērgļa acis...”

Pēdējā attēlā Juzups dedzīgi stāsta Rajai par savu dzimteni — Kaukazu.

Šajos fotouzņēmumos neredzam visus Švarkina komedijas „Cita bērns” tēlotājus. Tāpat atzinīgs vārds jāsaaka arī par Aleksandru (Zandmans) — Rajas tēvu, Sepečku (Jēkabsons). Tiesa, lugas uzvedumā netrūkst arī savas ēnas puses, bet, kā saka, kolchoza vēsturē šāda izrāde ir pirmā. Un tas jau ir neapšaubāms solis uz priekšu. Taču labāko spriedumu dos skatītāji: Vārmā lugu noskatījās vairāk nekā

200 apmeklētāju, Pelčos — 106, bet Saldus rajona Jaunlutriņu tautas namā — 114 skatītāju.

Tomēr šī luga nav vienīgais imantiešu sniegums. Vārmā, Ievukalnu, Sudrabkalnu, Ošenieku un citos tautas namos simtiem apmeklētāju atzinīgi uzpēmuši kolchoza estrades koncertu. Raitā, interesantā programma aizpilda vairāk nekā divas stundas.

Lieliska ir estrades programmas saistīšana; liekas, ka neuzstājas atsevišķi izpildītāji, bet gan uz skatuves redzam cieši saistītu izrādi. Grūti pat izšķirt, kurš no izpildītājiem pārkāps.

Konferansjē uzdevumu atjautīgi veic Zandmans. Ne mazums pūļu dziesmu iestudēšanai veltījis diriģents Andersons. Viņa vadībā koris, dubultkvartets un sekstets dzied Dārziņa „Minjonu”, Melngaiļa „Senatni”, latviešu tautas dziesmas „Trīs putniņi”, „Ai ciemiņi”, „Bij’ man vienas rozes dēļ”, „Jāju dienu, jāju nakti”, ukraiņu tautas dziesmas „Kazaks”, „Dzirdi, meiten, šalko birzs” un citas.

Patīkamā liriskā tenorā Briedis izpilda Blanteru „Maskavas valsis”, Ozoliņa „Sarma”, gruziņu tautas dziesmu „Jāptārpiņš”. Jakovičas un Lācenbergas izpildījumā labi padodas poļu tautas dziesma „Meitenīte, dailaviņa”, meksikāņu „Solņš”, palmu salas dziesma no kinofilmas „Pa Indoneziju”, skotu atvadu dziesma no kinofilmas „Vaterlo tilts”.

Solo un duetus pavada estrades džess, kur sevišķi izceļas elektriskā Havajas gitare.

Par smiekliem un jautrību gādā Zandmans, Pilēģis, Jēkabsons, Dabiņš, izpildot dažādus dialogus, skečus. Un kad koncerta noslēgumā uzved Čehova stāsta „Ķirurgija” dramatizējumu Zandmana un Lācenbergas izpildījumā, pat visnopietnākie skatītāji nespēj apvaldīt smieklus vētru.

R. Lidumnieks

MŪSU

REPUBLIKĀ

Kolchozu ciematu būve

Priekules starpkolchozu būvorganizācija pērn uzcēla daudz saimniecības ēku. Šogad būvniecībai jāveic darbi par vairāk nekā 3 miljoniem rubļu — gan drīz 5 reizes vairāk nekā pērnajā sezonā. Ziemā kolektīvos sagatavoja 2.500 kubikmetru mežmateriālu, daudz grants, smilts un citu būvmateriālu.

Pašreiz kolchozos strādā 9 brigādes, kurās ir apmēram 80 speciālistu. Kolchozā „9. maijs” nesen nodeva ekspluatācijā putnu kūti un govu kūti. Lauksaimniecības arteli „Vienība” beidz celt astondzīvokļu māju lopkopēm. Sākta kolchoza „Saules stars” ciemata izbūve. Līdz gada beigām tur uzcels 74 dzīvokļu mājas. Ciematus cēl arī kolchoza „Sarkanā zvaigzne”, Ļeņina vārdā nosauktajā un citos.

Agitbrigades pie lauku darbaļaudīm

Viļānu kultūras namā izveidotas trīs agitbrigades, kas regulāri viesojas kaimiņu kolchozos. Tās izbrauc pēc iepriekš izstrādāta maršruta un apmeklējušas jau lauksaimniecības artelus „Varonis” un „Novij mir”, kā arī Kirova vārdā nosaukto un citus lauksaimniecības artelus. Brigāžu repertuārā ir vienādojumu lugas, dziesmas, deklamācijas un tautas dejas. Agitbrīgu locekļi lasa arī referātus un lekcijas.

Līdzīgas brigades izveidotas arī vairākos ciemu klubos.

800 tūkstoš rubļu no dārzena audzēšanas

Ogres rajona kolchozā „Lačplēšis” laudis sākuši stādīt kartupeļus un agros kāpostus. Agriņiem dārzeniem paredzēti 5 hektāri labi mēslotas zemes. Daļu salātu, tomātu, gurķu un citu dārzena audzēs siltumnīcās. Lauksaimniecības artelis šogad ievērojami paplašinājis siltumnicu un lecekļu saimniecību, kā arī ar dārzeniem aizņemto platību, kas sasniegs 21 hektāru.

Iepļānots šogad iegūt no dārzena audzēšanas 800 tūkstoš rubļu.

(LTA)

FELETONS

SAPNIS PIRMS MEDĪBĀM

Alberts Vichmanis rītā atmodas pavisam sliktā garastāvoklī. — Maz varu turēt, — nodomāja medību lieta speciālists. — Kas tad tā nu par dzeršanu — tikai vienu nedeļu katru dienu pītina... Jā — a, agrāk... tad bija pavisam cita lieta...

Gērbjot žaketi, tās kabatā ar pazīstamu skatu ielaukšējās mednieku biedrības kases saturā atlikums. Klusu, lai neuzmodinātu savu cīvilsievu, Alberts Vichmanis devās savās kārtējās dienas gaitās.

Izejot uz ielas, vajadzēja izšķirties, kur iet. Uz restorānu — nevar, tur mednieku biedrības biedri viegli varēja atrast un rastos nepatīkams traucējums patikamā nodarbībā... Vistabāk uz Sarkanarmijas ielu № 22. Droša vieta, bet galvenais — dzīvokļa saimnieks Gulbis labs pudeles brālis un Gulbja sleja... jā — a, ļoti patīkami ar viņu pavadīt laiku...

Neveerīgi piekļauvējis viņš iegāja dzīvoklī un kā jau dažkārt pašu cīvoks — atgērbās, atsēdās un, parādoties uz galdi degvīna pudeles, smagā galva kļuva pavisam viegla. Pārpalikušās prāta atliekas alcināt alcināja deģot, bet... sasodīts, kājām neklausot, viņš smagi atrita gultā un ieslīga tādā miegā, no kura ne vienmēr patīkami atmodas.

Saka, ka miegs esot atpūta, bet Albertam Vichmanim tas izvēr-

tās par mocībām. Nez no kurienes parādījās tāds mazs maziņš sirdsapziņas velniņš, protams, tik maziņš, ka ar neapbruņotām acīm to grūti bija saskatīt, pēc izmēriem tikpat liels, kā pati sirdsapziņa. Velniņš klusu, bet skarbi jautāja:

— Kā tevī sauc?

Vichmanis: (ar rokām atgaiņājoties) Erms!

Velniņš: Iste vārdū gribu zināt, nevis pazišanas zīmes.

Vichmanis: Alberts Vichmanis, mednieku biedrības Kuldīgas nodaļas instruktors — treneris, izpildu arī sekretara pienākumus.

Velniņš: Dzīves vieta?

Vichmanis: Esmu piemēties Kuldīgā, Sarkanarmijas ielā 67.

Velniņš: Vai tas ir — noteikti?

Vichmanis: Jā, diezgan noteikti. Tā vismaz kādreiz dokumentos bija rakstīts. Skaidri atminos. Bijai Tikai garīga duļņuma brīdī nozauģēju pasi, karaklausības apliecību un citus dokumentus.

Velniņš: (lietā izbrīnā) Kā? Un sen jau tev tie nava?

Vichmanis: Nē, ne visai sen. Tikai divi gadī. Pasi gan pēc vairākkārtējiem brīdinājumiem biju spiests

izņemt, bet bez pierakstīšanās dzīvot jau vismaz sešus mēnešus.

Velniņš: Kāpēc?

Vichmanis: Grūti izšķirties, kur pierakstīties. Pie savas cīvilsievas Fogeles Sarkanarmijas ielā 67 negribas. Viņa vēlas, lai es kārtīgi strādāju un nedzeru. Sarkanarmijas ielā 22 — pie Emmas Gulbes — pagaidām nevaru, jo viņas vīrs vēl dzīvs, būtu vēl viena otra vietīga, bet arī tur kaut kā nelīdz. Pagaidām pārnākšu pie savas pirmās slejas — uz brīva līguma — ar kuru biju vairākus gadus šķīries. Dažkārt pārnākšu pie mednieku biedrības kantori, bet tur ļoti nehygieniski apstākļi, ārkārtīgi netīrs.

Velniņš: Bet nepierakstīta pase — tāču nepilnīgs dokuments?

Vichmanis: Muļķības. Divus gadus, kad dzīvot bez pases, ļoti labi iztiku bez tās. Pat Kuldīgas sakaru kantori saņēmu sūtījumus un naudu no Rīgas bez pases.

Velniņš: Kā, vai tad Sakaru kantori pasi neprasiņa?

Vichmanis: Prasīja, bet man jau nebija...

Velniņš: Tātad ar naudas lietām labi?

Vichmanis: Labi un slikti. Slikti tāpēc, ka personīgas naudas man iznāk pavisam maz — ap 200 rubļiem, viss pārējais aiziet alimētos. Labi tāpēc, ka manā rīcībā ir mednieku biedrības nauda. Ar to tad arī rīkojos un iztīku.

Velniņš: Bet revīzija?

Vichmanis: Revīzija? Jā, uztraucošs moments, bet, rīkojoties ātri un lietpratīgi, arī šīs nepatīkamas novēršamas.

Velniņš: (neticīgi pasmejas) Vai tiešām? Interesanti!

Vichmanis: Pavisam vienkārši. Piemēram — kasē iztrūkums. Vakara ierodas revīzija... vakarā jau revidēt nevaru un manā rīcībā paliek vesela nakts.

Nākas tikai patraucēt draugu naktsmitru, bet rezultāti pozitīvi. Iztrūkstošā suma, kaut arī ar visai lielām grūtībām, uz rīta pusi rokā un... man viss kārtībā...

Velniņš: Bet vai revidenti nebrīnās, ka nauda neatrodas bankā?

Vichmanis: Lai brīnās, kad tikai gali „štimme”. Brīnās arī, ka mājās turu daudz municijas.

Velniņš: Kurās mājās?

Vichmanis: Kā — kurās? Pie slejas...

Velniņš: Bet pie kurās?

Vichmanis: Pie cīvilsievas Fogeles. Pulveri, skrotis, patruņu čaulītes esmu izvietojis istabā zem galdi, zem gultas, gultā arī. Tāpat visos istabas kaktos. Bet par cik vietas nepietiek, tad daļu sprāgstmateriālu novietuju kartupeļu pagrabā, kūti...

Velniņš: Bet ja nu šis krājums iet gaisā?...

Vichmanis: Vai — i!...

Šajā brīdī Vichmanis atmodas. Ar izbaļu pilnu skatienu viņš raudzījās apkārt. Pirmo mirkli lāga nevarēja aptvert, kur atrodas, bet tad prāts atgriezās un Vichmanis atskārtā, ka ir sapņojis.

— Labi, ka tikai sapnis, — atviegloti nopūtās vecais mednieks, — es jau domāju...

Te mozaiss sirdsapziņas velniņš it kā no krāsns iesaucās: — Sapnis turpinās, bet atmoda nāks...

Vichmanis pagriezās pret krāsnī, paskatījās uz krāsns restotām durvīm un nepatīkā nodrebēja.

L. Osis

Starptautiskais apskats

Aprīļa beigās Padomju Savienība iesniedza ANO Atbrūpošanas komisijas Apakškomitejai jaunus priekšlikumus atbrūpošanas jautājumā, kas ir viena no svarīgākajām starptautiskajām problēmām. Padomju priekšlikumu galvenais mērķis ir izkustināt no sastinguma Apakškomitejas darbu un sākumā nodrošināt kaut vai daļēju pasākumu atbrūpošanas jomā.

Šai nolūkā Padomju Savienība ierosina: izbeigt vai kaut pagaidām pārtraukt atomieroču izmēģinājumus; samazināt ASV, PSRS un Ķīnas bruņotos spēkus sākumā līdz 2,5 miljoniem cilvēku, bet vēlāk — līdz 1—1,5 miljoniem, bet Lielbritānijas un Francijas bruņotos spēkus sākumā līdz 750 tūkstošiem, bet vēlāk līdz 650 tūkstošiem cilvēku; samazināt bruņojumus un kara izdevumus par 15 procentiem; likvidēt ārzemju kara bāzes svešās teritorijās; izveidot pie ANO Drošības padomes kontroles organu un kontrolpostus atsevišķās zemēs, lai novērstu pēkšņu uzbrukumu. Reizē mūsu valsts, ievērojama ASV prezidenta Eizenhauera paziņojumus, izvirzīja priekšlikumu par gaisa inspekciju un fotografēšanu no gaisa ne vien Eiropā un plašā joslā Padomju Tālajos Austrumos, bet arī Savienoto Valstu rietumdaļā un Alaskā. Padomju priekšlikumi paredz arī lielvalstu atteikšanos no atomieroču lietošanas un kara propagandas nosodīšanu.

Skaidri redzams, ka gadījumā, ja Atbrūpošanas apakškomiteja (tajā ir PSRS, ASV, Anglijas, Francijas un Kanādas pārstāvji) tiktu panākta vienošanās uz padomju jauno priekšlikumu bāzes, tas radītu labvēlīgus apstākļus tālākiem un ietekmīgākiem pasākumiem atbrūpošanas jomā. Norādot uz šo apstākli, dau-

dzi ārzemju laikraksti ne vien socialistiskās, bet arī buržuāziskās zemēs vērtē padomju priekšlikumu kā svarīgu soli ceļā uz Atbrūpošanas apakškomitejas darba rosināšanu. Japānas laikraksts „Tokyo Times”, piemēram, atzīmē, ka Padomju Savienības priekšlikumi ļauj praktiski pieiet bruņojumu samazināšanas jautājumam, bet Amerikas „New York Times” spiests atzīt, ka mūsu valsts nostāja, „paver nopietnas iespējas atbrūpošanas sarunām”.

Mūsu zemes nostāja atbrūpošanas jautājumos no jauna atgādina visai pasaulei Padomju Savienības miermīlīgu un tās cenšanos nodrošināt starptautiskā saspīlējuma mazināšanu. Tomēr rietumvalstīs ar ASV priekšgalā turpina kara gatavošanas politiku. To jo pārliecinoši rāda Ziemeļatlantijas militārā bloka padomes sesija, kas notika Rietumvācijas galvaspilsētā Bonnā.

Sesijas uzmanības centrā bija Ziemeļatlantijas bloka valstu, tai skaitā arī Rietumvācijas apbruņošana ar atomieročiem. Pēc sesijas starp ASV valsts sekretaru Dallesu un Rietumvācijas Federācijas kancleru Adenauera notika atsevišķas sarunas par Rietumvācijas apbruņošanu ar atomieročiem un par ASV atomkarspēka daļu izvietojumu tās teritorijā. Šai sakarā Indijas laikraksts „Bombay Chronicle” pamatoti norādīja: Vašingtona „censās pārvērst Vāciju par Ziemeļatlantijas bloka atombastionu”.

Ziemeļatlantijas bloka padomes Bonnas sesija no jauna atgādina mieru mīlošajām tautām, ka tām jābūt vienmēr modrām un jāpastiprina cīņa par mieru, pret imperialistu intrigām.

V. Romanovs

SPORTS

Tradicionālais daudzdienu velobrauciens

Jau vairākus gadus pēc kārtas notiek tradicionālais starprepublikāniskais daudzdienu velobrauciens Rīga-Vilņa-Rīga, kurā piedalās Lietuvas un Latvijas PSR sporta biedrību komandas.

Šā gada sacensībās piedalīsies 9 komandas: „Žalgiris”, „Nemunas”, „Dinamo”, „Spartaks”, (Lietuvas PSR) un „Daugava”, „Vārpa”, „Dinamo”, „Spartaks”, Latvijas Valsts fizikulas instituts (Latvijas PSR). Katras komandas sastāvā 6 riteņbraucēji.

Jāpiezīmē, ka mūsu republikas lauku brīvprātīgās sporta biedrības „Vārpa” izlases komandā startēs arī Kuldīgas spēcīgākais riteņbraucējs Voldebars Meņģis (MS) un bijušais mūsu rajona pārstāvis „Vārpa” republikas čempions Antons Anišs.

Sacensību maršruta kopīgais garums 1150 kilometru, kas sadalīts 10 etapos.

Šogad pirmo reizi arī mūsu rajonā riteņbraukšanas sporta cienītājiem būs izdevība noskatīties abu kaimiņu republiku spēcīgāko riteņbraucēju cīņas, jo Kuldīgā būs otrā etapa Talsi-Ventspils-Kuldīga gala punkts. Daudzdienu brauciena dalībnieku otrā etapa finišs notiks ceturtdien, 16. maijā tirgus laukumā pie autoostas ap pulksten 18, turpat notiks šā etapa uzvarētāju apbalvošana.

Piektdien, 17. maijā pulksten 15.30 sacensību dalībniekiem Aizputes ielā tiks dots starta trešā etapa Kuldīga-Liepāja veikšanai.

L. Trumšis

Uzvar vulkanieši

12. maijā Kuldīgā viesojās Ventspils pilsētas izlases komanda, kas sacentās ar „Vulkana” futbolistiem. Spēle sākās straujā tempā. Kuldīdznieki jau pirmajās minūtēs gūst vārtus, tomēr ventspilnieku uzbrukumi arī ļoti bīstami. Spēles 30. minūtē rezultāts 3:0 „Vulkana” labā. Liekas, ka rezultāts vēl augs, taču

tas nenotiek, jo vulkanieši sāk spēlēt pašpāļīgi, ko izmanto ventspilnieki, gūstot divus vārtus. Līdzīgs stāvoklis arī otrajā puslaikā, spēle rit ar mainīgām sekmēm un katra komanda gūst vēl vienus vārtus. Līdz ar to spēle beidzās 4:3 „Vulkana” labā.

H. Freimanis

Ceturtdien, 16. maijā pulksten 18.30 laikraksta „Padomju Kuldīga” redakcijas telpās notiks

Kuldīgas jauno autoru apvienības sanāksme

Darba kārtībā: to prozas un dzejas darbu iztirzāšana un apspriešana, kas iesniegti redakcijai literārajai lapas pusei.

Aicināti visi apvienības biedri un interesenti.

Apvienības birojs

MICHAELS ŠOLOCHOVS

CILVĒKA LIKTENIS

(S T Ā S T S)

(3. turpinājums)

Man pašam sirds aiz zēlābām par viņu plīst, bet te viņa vēl ar tādiem vārdiem. Vajadzētu viņai saprast, ka man arī nav viegli šķirties no viņiem, ne jau pie krustmātes cieemos braucu. Nikaums mani tad pārņēma. Ar spēku atņāleju viņas rokas un vieglitīgi pagrūdu viņas plecu. Pagrūdu tā kā vieglitīgi, bet spēka man bija pārpilnā! Viņa atkāpās kādus trīs solus un atkal nāc pie manis, sīklem soliēm, rokas preti stiep, bet es viņai uzklīdzu: „Val tad tā atvadas? Ko tu mani pirms laika jau dzīvu apglabā?” Nu, atkal apkāmpu viņu, redzu, ka viņa tāda savādāka...

Viņš pusvārdā krasī pārtrauca stāstu, un iestājusī klusumā es sadzirdēju, ka viņam kaklā kaut kas gārdz un burbuļo. Viņa satraukums pārņēma arī mani. Paslēlēju stāstītāji, bet nevienam asarām neleraudzīju viņa izdzīsušajās, it kā nedzīvajās acīs. Viņa sēdēja galvu nodūris, tikai lēlās, glīvi nokārušās rokas mazliet trīsēja, trīsēja zods, trīsēja cietās lūpas...

— Nevajag, draugs, neatceries! — klusi iebildu es, bet viņš, laikam nesadzirdēja manus vārdus un, ar mīlīgu gribas spēku pārvērtis satraukumu, pēkšņi ierunājās aizsmakušā, savādi izmainītā balsī:

— Līdz pašai nāvei, līdz manai pēdējai stundai nepiedošu sev, ka es viņu toreiz atgrūdu!

Viņš atkal ilgi laiku klusēja. Mēģināja saīst smēķi, bet avižu papīrs plīsa, tabaka izbīra uz ceļiem. Beidzot, viņš tomēr kaut kā satīta smēķi, vairākas reizes kārlievlka dūmus un klepodams turpināja:

— Atrāvs no Irinas, paņēmu viņas seju savās rokās. Skūpstu, bet viņai lūpas kā ledus. No bērniņiem atvadījās. Skrēju uz vagonu. Jau vilcienam braucot, uzlēcu uz kāpnēm. Vilciens sāka kustēties lēnām — lēnām; jābrauc garām savējiem. Raugos, bērniņi mani, bez tēva palikūš, sastājušies vienkopus, māj man ar rokām, grib pasmaidīt, bet neizdodas. Bet Irina, piespiedusi rokas pie krūtīm; lūpas bālas kā krīts, tās kaut ko čukst, viņa skatās mani, nemiršķina, bet pati uz priekšu lēcās, it kā gribātu iet pretim stipram vējam... Tāda viņa man arī palikusi atmiņā visai dzīvei: rokas piespiestas pie krūtīm, bālas lūpas un plati atvērtas acis, pilnas asarām... Tādu es viņu lielākoties arī sapņos vienmēr redzu... Kāpēc es viņu toreiz atgrūdu? Sirdi līdz šim laikam, kā tik atceros, it kā ar asnu nazi griež...

Saformēja mūs pie Belaja Cer-

kovas, Ukrainā. Iedeva man „ZIS-5”. Tajā arī aizbraucu uz fronti. Nu, par karu tev nav ko stāstīt, pats redzēji un zini, kā tur gāja no sākuma. No savējiem vēstules saņēmu bieži, bet pats vēstis sūtīju reti. Gadījās, uzrakstīsi, ka, lūk, viss kārtībā, pamazītīpām karojam un kaut arī pašlaik atkāpjamies, bet drīz saņemsimies spēkleim un tad dosim frīčiem just. Bet ko gan vēl citu varēja rakstīt? Riebīgs laicīgš toreiz bija, rakstīšana nebija prātā. Jā, un vēl jāatziņā, ka es nemīlēju spūtēt uz zēlābām nāstīgu un nevarēju ciest tos slekaiņos, kas katru dienu, vīlēt, un nevietai, sleivām un mīlākām rakstīja, aļlenas pa papīru izsmērēja. Grūti, lūk, viņam, smagi, tik skaties — nosīti, Un, lūk, viņš sunēlis blīksis, sūdzas, līdzietību meklē, slekalojas, bet to negrib saprast, ka šiem nelaimīgajiem sleiviskiem un bērniņiem aizsmēgurs nemaz nav salīdzināms. Visa valsts uz viņiem balstījās! Kādiem gan pleciem mūsu sievietēm un bērniņiem vajadzēja būt, lai nesaliektoš zem šāda smaguma? Bet, lūk, nesaliekās, izturējās! Bet tāds raudnulis, slapja dvēselīte, uzraksta zēlābām vēstuli — un darba sievietei, kā sprungulis rītepos. Viņa pēc šīs vēstules, grūtdienīte, rokas nolaiž, un darbs valrs nesokas. Nē! Tāpēc tu arī esi vīrietis, esi karavīrs, lai visu paciestu, visu izturētu, ja radusies vajadzība. Bet ja tev sleivšķa dobtības vairāk nekā vīrieša, tad uzvelc brūncus ar krēkām, lai savu nollesējušo pēcpusi tā krēkšķāp

apsegtu, lai kaut no mugurpuses līdzinātos sleiviskim, un dodies cukurbietes ravēt vai govīs slaukt, bet frontē tu tāds neesi vajadzīgs, kur bez tevis istu cīnītāju pietiekt!

Tikai man, lūk, nenācās pat gadu pakarot... Divas reizes šajā laikā tiku ievainots, bet abas reizes viegli: vienreiz — rokas mīkstuma, otru reizi — kāja; pirmo reizi — ar lodu no līdmašīnas, otro reizi — ar šāviņa šķembu. Vācietis manu mašīnu caurumoja gan no augšas, gan no sāniem, bet man, brālīt, pirmajā laikā veicās. Veicās, velcās, bet galu galā nogrimu līdz kaklam... Mani saņēma gūstā pie Lozovenkiem četrdesmit otrā gada maijā tāda nejēdzīga gadījuma dēļ: vācietis toreiz spēcīgi uzbruka, un viena mūsu simtdivdesmitdivu milimetru haubiču baterija izrādījās gandrīz bez šāviņiem: piekrāva manu mašīnu līdz malām, un pats es pie kraušanas strādāju tā, ka karavīra blīze pie lāpstīņām pielīpa. Vajadzēja ļoti steigties tāpēc, ka kauja tuvojās mums: no kreisās puses dīmdzija tanki, no labās — apšaudē, priekšā šauja, un jau sāka oot pēc grauzdēta...

Mūsu autorotas komandieris jautāja: „Val tikai cauri, Sokolov?” Bet te nebija ko jautāt. Tur mani biedri, iespējams, let bojā, bet es te kvernešu? „Kas par runu! — atbildu viņam. — Man jātiek cauri, un bastal!” „Nu, — saka, — dod arī Piespied uz visām pedālām!”

Es arī uzdevu. Visā dzīvē nebiju tā braucis kā toreiz! Zināju, ka nevadāju kartupeļus, ka ar šo

Vai jūs zināt,

... ka 1940. gadā Latvijā ražoja 28 tūkstošus tonnu tērauda un 24 tūkstošus tonnu velmējumu. Pagājušajā gadā mūsu republikā ražoja vairāk nekā 82 tūkstošus tonnu tērauda un 113 tūkstošus tonnu velmējumu. Tādējādi tērauda ražošanas pieaugusi gandrīz trīskārtīgi un velmējumu ražošanas — vairāk nekā četrkārtīgi.

* * *

... ka 1957. gadā Latvijā izdos 211 daļiliteratūras grāmatas vairāk nekā 4 miljonu eksemplāru kopmetiēnā. Taa par miljonu eksemplāru pārsniedz visu Latvijā 1937. gadā izdoto grāmatu metiēnu.

* * *

... ka mūsu republikas laukos pašlaik ir 53 tūkstoši radioizvērtēju un 1300 televizoru. Bez tam ir vairāk nekā 55 tūkstoši reproduktoru, kamēr buržuāziskās Latvijas laikā laukos nebija neviena radioreproduktora.

* * *

... ka 1957. gadā Latvijā tiks elektrificēti 60 kolehozi, uzstādot katrā no tiem 8—10 elektromotorus.

* * *

... ka pašlaik republikā augļu dārzu platība pārsniedz 38 tūkstošus hektaru. Šogad paredzēts ierīkot jaunus dārzus vēl vairāk nekā 2000 hektaru platībā.

Aizrādījumi

Šā gada 18., 19. un 21. maijā Kuldīgas rajona universālveikala apavu nodaļā, Lepina ielā № 5 notiks apavu pārbaudītārnīcība.

* * *

Sakarā ar dokumentālās revīzijas izvešanu, uzaicinām visus Alsungas lopkopības biedrības biedrus laikā no 1957. gada 17. — 23. maijam ierasties Alsungas strādnieku ciemata izpildu komitejā un uzrādīt 1955. un 1956. gada visu maksājumu kvītis.